

INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION

ipaa

Attentie

38e jaargang Nr. 131 - Oktober 2016

Clappers & Vlieger Media. Uitgave 742

**Fotowedstrijd
Belgische Federale Politie**

COLOFON

Dit blad is een uitgave van het
IPA - district Nijmegen e.o.
38e jaargang nr. 131
Oprichtingsdatum:
17 februari 1959
Dit blad verschijnt 5x per jaar

Voorzitter:

Jan Eijkemans
vz-nijmegen@ipa-nederland.nl

Secretaris:

Martin van der Putten
nijmegen@ipa-nederland.nl

Penningmeester:

Jaap Heerschop
Postgiro District NL98 INGB 0000 9844 55 tnv
Penningmeester district Nijmegen
pm-nijmegen@ipa-nederland.nl

Ledensecretaris/contactsecretaris:

Jos ten Wolde
contact-nijmegen@ipa-nederland.nl

IPA - Activiteiten:

Adrie Daniëls
4daagse-nijmegen@ipa-nederland.nl

IPA - Actviteiten:

Dick Beerens
dickbeerens@hetnet.nl

Redactie / IPA - Artikelen:

Brugt Peper
red-nijmegen@ipa-nederland.nl

Coördinatie en realisatie:

Clappers & Vlieger Media
Industrieweg 94
7202 CB Zutphen
Telefoon: 0575 - 43 78 81
E-mail: info@clappers-vlieger.nl
Internet: www.clappers-vlieger.nl
Vormgeving: Fabian Clappers
Fotografie: Henk Baron, Martin van der Putten,
Fabian Clappers

In dit nummer

- 5** De zonnige kant van het verhaal
- 7** Politie museum Glasgow
- 9** Neutraal Moresnet
- 13** Nazomer kampeerweekend groot succes
- 14** Lezing Alain Remue
- 16** Fotowedstrijd Belgische Federale Politie
- 19** Mollen bij de politie
- 20** Een Arctische Scandinavië reis
- 25** The Royal Swaziland Police.
- 29** Van werkpaard tot museumstuk
- 31** Agenda

International Police Association, District Nijmegen e.o.

Secretariaat

Begoniastraat 22 • 6658 EB Beneden Leeuwen

nijmegen@ipa-nederland.nl

Facebook; IPA Netherlands, Nijmegen e.o.

De zonnige kant van het verhaal

binnengehaald worden om de tekorten te dekken. Het ministerie van Veiligheid en Justitie wil dat er per jaar 20 miljoen euro meer binnenkomt aan boetes, blijkt uit de begroting. Daarin staat te lezen dat er extra maatregelen zijn genomen om het aantal processen-verbaal weer te verhogen. Zo zijn er digitale flitspalen neergezet, worden er extra agenten op de verkeershandhaving gezet en op provinciale wegen komen er trajectcontroles. „Deze maatregelen zullen de komende jaren effect hebben op het terugbrengen van het meerjarige tekort”, geeft het ministerie toe. Zijn we netter gaan rijden of zijn er nog andere oorzaken te noemen? Volgens het ministerie wel. Daarnaast geeft zij als reden op: de files, waardoor er minder snelheidsovertredingen zijn, het weer en het nalevingsgedrag van weggebruikers. Is het dus feest bij het ministerie nu de automobilisten netter rijden? Welnee, dat ziet men verkeerd. In plaats daarvan wordt nagedacht hoe dit ‘tekort’ juist kan worden verholpen. Hoewel er bij het ministerie van Veiligheid en Justitie er in totaal meer geld bijkomt moeten ook meerdere oude tekorten worden opgelost. Met andere woorden: de automobilist moet bloeden. Was het opleggen van boetes niet het doel om

Op Prinsjesdag is de Staten Generaal en daarmee het volk geïnformeerd over de plannen die de regering heeft. Hierbij heeft de regering zichzelf maar een pluim gegeven voor het door hen gevoerde beleid. Daarnaast werd in het vooruitzicht gesteld dat iedereen er op vooruit gaat. Het is een bekend verhaal in de aanloop naar de nieuwe verkiezingen in maart 2017. Toch valt hier een hoop op af te dingen. Heeft het kabinet rekening gehouden met de stijging van de zorgpremie met 3,5 procent, de eerste tekenen wijzen erop dat dit schroomlijk onderschat is. De eerste zorgverzekeraar die de nieuwe premie bekend maakte gaat uit van een stijging van bijna 10 procent naar een bedrag van 1296 euro per jaar. Hoewel het ‘eigen risico’ niet zou stijgen is dit nu ook afwachten. Waarom de zorgpremie stijgt is vooral de reden dat de wijkverpleging, die tot 2015 werd betaald uit de volksverzekering AWBZ, nu uit de basisverzekering komt. Daarnaast stegen de zorguitgaven dit jaar met 1,1 miljard meer dan de zorgverzekeraars verwachtten toen zij de premie over 2016 vaststelden. Ook medicijnen worden steeds duurder, vooral de specialistische kankermedicijnen. De vraag die dit oproept is: heeft de minister de zorgkosten wel echt onder controle?

Door de acties van de politie in de afgelopen tijd is er minder aan boetes binnengekomen dan begroot. Er moet dus meer

de verkeersveiligheid te vergroten? Met deze instelling van het ministerie gaat het niet om de veiligheid maar om de gaten in de begroting te dichten. En dat kan en mag nooit de bedoeling zijn.

Bernhard Welten, met een salaris van 255 duizend euro in 2015 de topverdiener bij de Nationale Politie, is in gesprek met het ministerie over een salarisverlaging. Volgens Welten wil hij ‘gewoon van dat gezanik af’. Het topsalaris is nog een erfenis uit zijn tijd als hoofdcommissaris in Amsterdam. Job Cohen wilde hem zo graag in de hoofdstad hebben dat hij akkoord ging met een goudgerand arbeidsvoorwaardenpakket. Dat salaris behield hij gewoon toen hij eind 2011 buitengewoon adviseur werd bij de politie. Via een WOB-procedure heeft het Algemeen Dagblad kunnen achterhalen wat hij daarvoor allemaal deed. “Juridisch gezien heeft hij wel een waterdicht contract, maar moreel gezien is zijn salaris niet te rechtvaardigen in een tijd dat bij de politie ieder dubbeltje moet worden omgedraaid”, aldus Gerrit van de Kamp, voorzitter van de ACP.

De zonnige kant van het verhaal heeft wel degelijk een schaduwzijde.

Uw voorzitter,
Jan Eijkemans

Politie museum Glasgow

Tekst en foto's Trudy en Martin van der Putten

Tijdens onze vakantie in Groot Brittannië hebben we een bezoek gebracht aan het Glasgow's Politie Museum. Het museum is gevestigd op de eerste verdieping van Bell Street nummer 30 Merchant City te G1 1LG Glasgow.

In het museum is een afspiegeling te zien van het oudste politiekorps van Engeland. In 1779 werd er een politiemacht opgericht door de 'Merchant and Trades Baillies' van Glasgow. Dit kleine korps kreeg al snel financiële problemen en werd hierdoor kort ontmanteld in 1781 en 1790. Maar door het doorzettingsvermogen van de gemeenteraad van Glasgow werd er op 30 juni 1800 een "Politiewet Glasgow" aangenomen. Dit was Englands eerste politiewet en baande de weg voor vele andere steden en dorpjes

De verhalen van de dienders die in de politie van Glasgow diende is het hoofdthema van het museum. Nauwgezet onderzoek heeft interessante en weinig bekende feiten voor het licht gebracht met betrekking tot het leven en de carrière van de persoonlijkheden en karakters, die de stad gedurende 200 jaar van haar geschiedenis hebben gediend.

Door middel van oude foto's en documenten wordt er geprobeerd het verhaal van het korps tot leven te brengen. Sinds oudsher worden politieagenten in Glasgow beloond voor hun dapperheid

met speciaal geslagen medailles. Zo is er de eerste "Dapperheid" medaille te zien. Deze medaille is uitgereikt aan John Kerr in 1871. Tijdens de nachtelijke patrouille hoorde John bakstenen naar beneden vallen van een vier verdiepingen hoog gebouw. Zonder zich te bedenken rende John het gebouw binnen en begon op de voordeuren te bonken zodat de bewoners werden gewekt en naar buiten konden gaan. Nadat de 68 bewoners op straat stonden stortte het gebouw in en werd John van de derde naar de eerste verdieping geslingerd. Achteraf bleek hij niet gewond te zijn bij deze actie.

De evolutie van de Glasgow Politie Uniform wordt geïllustreerd door talloze Uniformen, hoofddeksels, insignes, badges en knopen. Verder zijn er diverse versierde stokken te zien. In de vroege dagen, patrouilleerden Glasgow politieagenten met een hoge hoed. Pas in 1868 werd de politie helm geïntroduceerd. Hoewel het model van de helm in de tussentijd enkele wijzigingen had ondergaan kwam de platte pet pas in 1950.

In het begin van het korps gebruikten de agenten op straat de rammelaar welke in 1880 werd vervangen door de politie fluit. De verdere ontwikkeling van communicatie middelen vond voornamelijk in de 20ste eeuw plaats. In 1930 werd de voertuigradio geïntroduceerd en in 1960 de persoonlijke radio. Als aanvulling op deze boeiende tentoonstelling van het politiekorps Glasgow is de Internationale afdeling. Deze verzameling is een levendige weergave van wereldwijd politie uniformen en emblemen. In 1966 is Alastair Dinsmor, inmiddels gepensioneerd Inspecteur van Strathclyde Police, begonnen met zijn verzameling en heeft inmiddels meer dan 6400 items van over de gehele wereld. Deze verzameling biedt de bezoekers een uniek inzicht in de diversiteit van politie uniformen en hoofddeksels in de wereld.

Het museum is te bezoeken op nummer 30 Bell Street te Glasgow. De intree is gratis maar ze stellen een kleine bijdrage zeer op prijs. Voor openingstijden en bijzonderheden kijk op www.policemuseum.org.uk . Informatie is te verkrijgen via curator@policemuseum.org.uk .

Neutraal Moresnet Een Esperantolandje dat Amikejo zou gaan heten

Door Brugt Peper

Neutraal Moresnet Een Esperantolandje dat Amikejo zou gaan heten: Vriendplaats.

Zink vertelt het verhaal van een bijzonder 'land', een land dat een eeuw lang bestond en dat hedendaags België, Duitsland en Nederland met elkaar verbindt. De drie landen hadden meer dan een eeuw lang een gemeenschappelijk buurland: Neutraal-Moresnet, een volkomen vergeten ministaatje. Het ontstond na de Napoleontische oorlogen omdat Pruisen en het Koninkrijk der Nederlanden het niet eens konden worden over de grens tussen hun gebieden.

Vandaag de dag hoort Neutraal-Moresnet tot Duitstalig België, maar van 1816 tot 1918 was het een eigen land, met een eigen vlag, eigen bestuur, eigen rijkswacht (één veldwachter), eigen postzegels (twee weken geldig) en eigen nationaal volkslied (in het Esperanto nog wel). Het was iets minder dan drieënhalve kilometer groot. Men vond er zink, stokerijen, cabaretten, bordelen, smokkelaars, filantropen en bossen.

Hoe het ontstond;

Het was na de val van Napoleon in 1815 dat tijdens het Congres van Wenen de grenzen binnen Europa opnieuw getrokken moesten worden. Zo moest ook de grens tussen Pruisen en het Koninkrijk der Nederlanden worden bepaald. (België bestond toen nog niet, dit gebied werd grotendeels bij Nederland getrokken)

Echter in de buurt van het plaatsje Kelmis (vlakbij Moresnet) kwamen ze niet tot overeenstemming omdat in Kelmis een belangrijke zinkmijn lag. Omdat geen van beide landen deze belangrijke grondstof in handen van de ander wilde laten vallen hebben ze er nog een jaar lang over moeten onderhandelen.

Uiteindelijk werd in 1816 in een apart grensverdragje, het Akens Grensverdrag (ook wel het 'Verdrag der Grenzen' genoemd), maar besloten het gebied (de Mairie Moresnet) als volgt in drieën te verdelen. Het plaatsje Moresnet kwam bij Nederland, het huidige Neu-Moresnet ging als Pruisisch Moresnet naar Pruisen en het gebiedje met daarin het plaatsje Kelmis en zijn zinkmijn kregen een neutrale status. En het was dit laatste gebiedje met zijn status aparte dat onder de naam Neutraal Moresnet als ministaatje verder ging, weliswaar onder gezamenlijk bestuur van een Pruisische en een Nederlandse commissaris.

Grenspalen en het Vierlandenpunt

Volgens artikel 42 van het Verdrag der Grenzen moesten er binnen 2 weken na de gebiedsoverdracht afbakeningspalen worden geplaatst. Het duurde echter tot 23 september 1818 voordat de grenspalen geplaatst waren. Met het slaan van de grenspalen, die vanaf de Moezel genummerd waren, was men tot grenspaal 188 gekomen bij het begin van het betwiste gebied (de zuidwestelijke punt). Vanaf dit punt werd een dubbele rij palen geslagen met dezelfde nummering langs enerzijds de grens tussen de Nederlanden en het neutrale gebied en anderzijds langs de grens tussen Pruisen en het neutrale gebied. In de top van de driehoek (het huidige drielandenpunt) was grenspaal 193 weer gezamenlijk. Zoals uit het voorgaande duidelijk wordt lag Neutraal Moresnet in eerste instantie ingeklemd tussen de Nederlanden en Pruisen. Neutraal Moresnet had dus als zodanig twee keer een drielandenpunt met deze landen. Dit veranderde

echter al snel met de Belgische Revolutie in 1830. Toen scheidde het zuidelijke deel van het Koninkrijk der Nederlanden zich af om als de onafhankelijke staat België verder te gaan. Het plaatsje Moresnet hoorde vanaf toen bij België. Tevens gingen de bestuurlijke rechten die het Koninkrijk der Nederlanden over Neutraal Moresnet had naar België. Vanaf het moment dat de staat België een feit is, ontstaat bij Vaals aldus een vierlandenpunt. Opmerkelijk detail is overigens dat Nederland officieel nooit afstand heeft gedaan van de bestuurlijke rechten over Neutraal Moresnet.

In 1869-1870 werden de houten grenspalen, welke regelmatig vernieuwd moesten worden, vervangen door stenen palen. Deze stenen palen waren langs de Belgische grens genummerd van I tot XXX en langs de Pruisische grens van XXXI tot LX.

De zinkmijn Vieille Montagne

Het was de zinkmijn waaraan het neutrale gebied van Moresnet zijn bestaansrecht ontleende. De zinkmijn, die in 1805 in concessie was gegeven aan, een Luiks chemicus, Jean-Jacques Daniel Dony, was zo belangrijk dat in artikel 31 van het Akens grensverdrag het volgende is vermeld:

“Er wordt nog eens uitdrukkelijk overeengekomen dat een wijziging in het gezag of regeringsbestel geenszins nadeel zal berokkenen aan de rechten van de heer Dony en Cie, betreffende de ontginning van kalamijn, zodat zijn concessie steeds intact zal blijven en zij verder de voordelen en voorrechten die haar oorspronkelijk werden toegekend zal blijven genieten. De vroegere lasten op de concessie blijven van toepassing, onder meer de verplichting kalamijn te leveren aan de zinkfabrieken van beide contracterende partijen, tegen de prijs gestipuleerd in de akte van concessie”. Hr. Dony, een briljant scheikundige, had de zinkmijn o.a. in concessie gekregen vanwege zijn uitvinding van de zinkoven. Met deze “Luikse” zinkoven kon men zinkerts omzetten in walsbaar metaalzink. Maar Dony mocht dan een briljant scheikundige zijn, zakelijk ging het hem duidelijk minder goed af. Al in 1813 moest hij zijn belangrijkste schuldeiser, bankier Hector Chaullet, als medefirmant accepteren. Nog in datzelfde jaar ging drie kwart van Dony's industriële eigendommen naar François Mosselman en tenslotte ging Dony failliet. Mosselman verwierf later alle overige aandelen van de zinkmijn en kreeg zodoende de volledige controle over de zinkmijn. Mede ook door de erfgenamen van

Landsverdediging en dienstplicht.

Volgens artikel 17 van het Verdrag der Grenzen mocht geen van beide landen (Pruisen of Nederland en later België) Neutraal Moresnet militair bezetten. Neutraal Moresnet mocht zelf ook geen leger hebben. Dit wilde echter nog niet zeggen dat er dan geen dienstplicht bestond. Volgens de akkoorden die de commissarissen hadden gesloten moesten de inwoners van Neutraal Moresnet, zodra ze de leeftijd van 20 jaar hadden bereikt, op het gemeentehuis komen aangeven of ze in Pruisen of Nederland (België) hun dienstplicht wilden vervullen. Alhoewel de akkoorden al in 1823 door de beide controlerende landen werden goedgekeurd kwam het echter, door diverse redenen, niet tot uitvoering. Pruisen had overigens ook niet veel haast met de uitvoering ervan. Want omdat de dienstplicht in Pruisen veel langer was dan in Nederland (België) zouden toch de meesten niet voor Pruisen kiezen. Later heeft men nog gedacht aan een alternerend systeem waarbij de lichte van het ene jaar in Pruisen zijn dienstplicht moest vervullen en de lichte van het volgende jaar in België zijn dienstplicht moest vervullen. Maar omdat de kans dan bestond dat leden uit één gezin in verschillende landen dienst moesten doen, haalde ook dit plan het niet. Uiteindelijk kon het zo gebeuren dat iedereen tot 1847 aan de dienstplicht kon ontsnappen. Deze omstandigheden trokken nogal wat jongeren aan uit de omliggende landen die zo aan de dienstplicht ontsnapten. Voor de Belgische inwoners in Neutraal Moresnet veranderde dit echter in 1847. De Belgische wet legde vanaf toen ook de dienstplicht op aan in het buitenland verblijvende Belgen. Pruisen deed het in 1855 iets anders. Pruisen beschouwde iemand die zich in Neutraal Moresnet ging vestigen niet meer als een emigrant, mede ook omdat Pruisen zich het gebied toch altijd al wilde toe-eigenen. Deze regel werd echter pas in 1875 van kracht. Uiteindelijk bleven alleen de echte 'Neutralen' ook na 1875 van de dienstplicht vrijwaard.

Mosselman, die in 1837 de "Société des Mines et Fonderies de Zinc de la Vieille Montagne" oprichtten kwam de zinkmijn tot grote bloei totdat de mijn in 1885 volledig uitgeput was.

De Société de la Vieille Montagne was nauw betrokken bij het bestuur van het gebied. Behalve dat enkele van de directeurs burgemeester van het gebied zijn geweest was het gemeentehuis ondergebracht in de lokalen van de maatschappij. Tevens had de maatschappij in 1857 de bouw van een school voor haar rekening genomen en één van de opzichters ter beschikking van de burgemeester gesteld als veldwachter.

Het is bekend dat de maatschappij een zeer sociaal beleid voerde ten aanzien van de bevolking. Het zorgdragen voor goede medische voorzieningen en b.v. gunstige tarieven voor leningen zijn hier voorbeelden van.

Het leven in Neutraal Moresnet

In 1816 woonden er slechts 256 personen in het betwiste gebied. Maar met name door de ontwikkelingen van de zinkmijn en de daaraan gekoppelde economische bloei, nam het aantal inwoners gestaag toe. Zo konden er in 1830 al 500 inwoners geteld worden en in het jaar 1858 was dit al toegenomen tot 2572 inwoners. Van deze 2572 waren er 695 zogenaamde 'neutralen' (hoofdzakelijk nakomelingen van de eerste bewoners), 852 Belgen, 807 Pruisen, 204 Nederlanders en nog 14 immigranten uit overige landen.

Voor deze inwoners golden er nogal wat voordelen om in het Neutrale gebied van Moresnet te wonen, alhoewel er, met name voor de echte 'neutralen', ook wel nadelen waren.

Zo konden de bewoners tot 1847 simpel aan de dienstplicht ontsnappen (hierover later meer). Verder mocht er tolvrij uit de omliggende landen geïmporteerd worden, waren de belastingen zeer laag en lag het prijsniveau in Neutraal Moresnet lager en de lonen hoger dan in de omliggende landen.

Ook was het toegestaan om, weliswaar alleen voor eigen gebruik, drank te stoken. Er werden echter zulke enorme hoeveelheden gestookt dat dit, zelfs in de 60 a 70 cafés die het neutrale gebied rijk was, niet uitgeschonken kon worden. Het meeste werd dan ook de grens overgesmokkeld naar met name Nederland.

Als nadeel voor de 'neutralen' kan genoemd worden dat ze bij verblijf in het buitenland als statenloos werden beschouwd.

Dr. Wilhelm Molly

Een beschrijving van de geschiedenis over Neutraal Moresnet zou niet compleet zijn als er niet een hoofdstuk aan de legendarische dr. Wilhelm Molly besteed zou worden. In 1863 was, de in het Duitse Wetzlar geboren, dr. Molly in Pruisisch Moresnet komen wonen om daar een huisartsen praktijk te beginnen. Onder de bevolking had Molly zich al snel populair gemaakt door zijn behandelingen voor uiterst coulante tarieven te verrichten. Toen ie ook een dreigende cholera epidemie de kop in wist te drukken kon zijn populariteit niet meer stuk. Een benoeming tot bedrijfsarts van de Vieille Montagne bleef dan ook niet lang meer uit.

Men zou kunnen stellen dat de geschiedenis van Neutraal Moresnet zonder de komst van dr. Wilhelm Molly een aantal interessante aspecten zou missen.

Zo was dr. Molly de oprichter van de Kelmiser Verkehrs Anstalt. Het was niet deze vereniging die zo bijzonder was maar des te meer de door de vereniging uitgeven postzegels waarmee dr. Molly en zijn vrienden hun onafhankelijkheidsstreven wilden laten blijken. Mogelijk waren ze beïnvloed door de in een aantal Pruisische steden opererende plaatselijke postdiensten. Toen echter de 2 commissarissen door de burgemeester van de activiteiten op de hoogte waren gebracht werd er direct een verbodsverordening uitgevaardigd. De commissarissen hadden hun verbod gebaseerd op het gegeven dat in Neutraal Moresnet feitelijk nog de Franse wetgeving gold. En volgens deze Franse wetgeving (uit 1799) was de postdienst een staatsmonopolie.

Maar de uitgifte van de zegels is slechts een detail vergeleken met de poging van dr. Wilhelm Molly om Neutraal Moresnet tot de Esperantostaat 'Amikejo' om te dopen.

In 1906 was dr. Wilhelm Molly in contact gekomen met de Franse professor Gustave Roy. Gustave Roy en dr. Molly, beiden verwoed esperantisten, besloten te gaan werken aan de oprichting van een Esperantostaat. En welk gebied leende zich voor iets dergelijks meer dan het neutrale gebied van Moresnet? In 1908 werd in het lokaal van de schuttersvereniging een grote propagandamanifestatie georganiseerd. De hele bevolking was opgetrommeld en in de versierde zaal werden gloedvolle betogen gehouden voor de oprichting van de Esperantovrijstaat 'Amikejo' (=plaats van grote vriendschap). Tijdens deze bijeenkomst werd door de mijnwerkersharmonie de, door Willy Huppermans gecomponeerde, 'Amikejo-mars' gespeeld welke tevens als volkslied moest gaan dienen.

Na de bijeenkomst wisten vele internationale kranten inderdaad melding te maken van het feit dat er een Esperantostaat was opgericht. Tevens werd op het Vierde Esperantisten Congres te Dresden besloten om Den Haag te laten vallen als nieuwe vestigingsplaats voor de wereldcentrale en in plaats daarvan voor Neutraal Moresnet te kiezen.

Verkreeg van België het 'Croix Civique'

Pruisen maakte hem drager van de Kroonorde en de Rode Adelaarorde. Tevens promoveerde Pruisen dr. Molly van Sanitätsrat tot Geheimrat.

De vlag

Met eigen postzegels, eigen volkslied en een eigen wapen mocht natuurlijk een eigen vlag niet ontbreken in Neutraal Moresnet. De oorsprong van de vlag met 3 horizontale banen in de kleuren zwart, wit en blauw is niet helemaal duidelijk.

Hoewel men zou kunnen vermoeden dat de kleuren zijn samengesteld uit het zwart-wit van Pruisen en het Nassau-blauw van de Nederlanden om daarmee de beide oorspronkelijk (tot 1830) behorende landen te zinnebeelden moet het toch waarschijnlijker worden geacht dat de kleuren zijn overgenomen uit het embleem van de Vieille Montagne.

Hoe het afliep

Feitelijk was het bestaansrecht van Neutraal Moresnet geëindigd bij het uitgeput raken van de zinkmijn in 1885. Vanaf die tijd zal voornamelijk Pruisen weer meer pogingen dan voorheen gaan doen om de 'tijdelijke' status van Neutraal Moresnet te beëindigen. Met doet van alles om België zover te krijgen dat ze willen gaan onderhandelen. Omdat dit allemaal niet snel genoeg gaat, gaat men tot regelrechte sabotageacties over. Zo

worden rond 1900 door Pruisen de elektriciteits- voorzieningen afgesneden en telefoon-verbindingen gekapt. Zelfs de aanleg van nieuwe leidingen over Belgisch gebied probeert men tegen te houden. Verder probeert men de aanstelling van nieuwe gemeenteambtenaren etc tegen te werken. De bewoners van Neutraal Moresnet die de bui al voelen hangen dienden al in maart 1897 een verzoekschrift in om aanhechting bij België in geval van afschaffing van het neutraliteitsstatuut. In augustus 1914 gaan echter die dingen gebeuren die uiteindelijk tot het einde van het neutrale gebied van Moresnet zullen gaan leiden. Rond die tijd n.l. concentreren er zich Duitse troepen langs de grens en op 8 augustus trekken de Duitse troepen op door de Luikerstraat richting Luik. De neutraliteit van België behoort dan tot het verleden en de bewoners van Neutraal Moresnet beseffen zich terdege wat dit voor Neutraal Moresnet kan gaan betekenen.

Opmerkelijk genoeg beschouwde Pruisen in eerste instantie Neutraal Moresnet gewoon, net als België, als bezet gebied. Men lijfde het niet direct in terwijl ze het toch altijd wel al als Duits gebied hadden beschouwd. Er werd in 1915 zelfs een Duitser (Dr. Bayer) benoemd die de taken van de Belgische commissaris overnam. In hetzelfde jaar 1915 werd echter Dr. Bayer weer uit zijn functie ontheven, en op 27 juni van dat jaar kondigde de Pruisische regering aan, dat alleen zij de soevereiniteitsrechten op het betwiste neutrale gebied van Moresnet zou uitoefenen. Dit was echter onder militaire druk gebeurd en dat was in strijd met art.17 van het Akens grensverdrag dat nu juist de uitdrukkelijke bepaling had dat Neutraal Moresnet nooit militair bezet mocht worden door een van de toezichhoudende landen. Het was uiteindelijk in 1919 dat krachtens het 'Verdrag van Versailles' voor Neutraal Moresnet definitief het doek viel.

Artikel 32 van het Verdrag van Versailles luidt:

Duitsland erkent de volkomen soevereiniteit van België over het geheele betwiste gebied van Moresnet. Tevens wordt de inwoners van Neutraal Moresnet medegedeeld dat het einde van Neutraal Moresnet een feit is. Neutraal Moresnet is van de landkaart verdwenen.

Wat er nog van over is

Een klein museum (Göhlthl museum) is wat er over is van dit unieke detail uit de Europese geschiedenis. Verder is het interessant om te weten dat van de 60 grenspalen die ooit de grens markeerden er nog ruim 50 op hun plaats staan en aldus de vroegere grens markeren alsof het landje nog steeds zou bestaan. Vooral deze overgebleven grenspalen vormen een blijvende herinnering aan het eens zo bijzondere gebied.

Eerste nazomer kampeerweekend 2016 IPA Nijmegen e.o. groot succes.

Tekst: Brugt Peper en Jan Nijburg Foto's: Cees van den Heuvel

IPA Nijmegen organiseerde op 22, 23 en 24 september 2016 voor de eerste keer een nazomer kampeerweekend voor IPA leden, onder het motto: nog even een weekendje nazomeren voordat de caravan, camper, vouwwagen naar de stalling gaat of de tent wordt opgeruimd. Er waren 35 deelnemers met caravans en campers uit verschillende IPA districten, o.a. Arnhem, Baronie van Breda, Rotterdam, Zeeland en Nijmegen. Onder de deelnemers waren ook 2 kinderen.

Het weekend vond plaats op Campingpark Het Groene Eiland te Appeltern, in het land van Maas en Waal waar Boudewijn de Groot zo mooi over kon zingen.

De weergoden zaten ons geweldig mee. Een zonovergoten weekend met heerlijke temperaturen van boven de 20 C. Zondag vloog het kwik zelfs bijna naar 26 C, wat wil je nog meer.

Campingpark Het Groene Eiland ligt op het rechterdeel van een schiereiland midden in het watersportrecreatiegebied De GoudenHam tussen de dorpen Appeltern en Maasbommel. Een schitterende plek met een mooi uitzicht over het water. Een mooie camping, door de ANWB met 4,5 ster hoog gewaardeerd. Niet voor niets is de camping regelmatig uitgeroepen als de beste camping van de regio.

Om de kosten te drukken en omdat we nog geen enkel idee hadden hoeveel deelnemers er zouden komen, heeft de organisatie gekozen voor concept American Party met 'BYOB' oftewel: Bring Your Own Booze of Bring Your Own Bottle + borden, bestek enz.

Om even de kat uit de boom te kijken hadden we geen activiteiten programma, natuurlijk wel de nodige tips en ideeën. Iedereen had dus de vrije hand om het mooi Maas en Waal te gaan ontdekken. Maas en Waal het rivierengebied is bij uitstek geschikt om heerlijk te wandelen en te fietsen. Ook is er natuurlijk de nodige waterrecreatie.

De donderdag voor het weekend hadden we, de organisatie, al 2 ruime party tenten opgezet. Natuurlijk hadden we geweldig weer maar de avonden koelden toch wel af en zo konden de liefhebbers de avonden gezellig, in de tenten, bij elkaar zitten onder het genot van een borrel.

Op vrijdag 23 september verzamelden de meeste deelnemers zich, vanaf 11 uur op de camping. Een aantal deelnemers waren al een paar dagen eerder gekomen en hadden hun stek al gevonden. Bij aankomst werden alle deelnemers voor zien van een welkoms tas met informatie.

Om 16.30 uur stond de welkoms borrel gepland. Voor de liefhebbers werd een heerlijke "Schrobblèr" geschonken. Na de welkoms borrel kon iedereen aanschuiven aan een Chinees buffet. De rest van de avond bleven de meeste deelnemers nog even lekker naborrel.

Zaterdag ochtend begon de dag al weer met een heerlijk zonnetje. Iedereen kon heerlijk buiten ontbijten voor de caravan of camper. De dag werd door iedereen vrij besteed. Er werd gewandeld en gefietst door het Land van Maas en Waal maar ook leuke autoritjes werden ondernomen. Routes met dijken, uiterwaarden, kolken en waaien. Fietsen en wandelen door het Land van Maas en Waal betekent: veel mooie uitzichten en water in de hoofdrol.

Geen behoefte om weg te gaan? Geen probleem gewoon genieten van het mooie weer en de waterrecreatie die die vlak voor onze caravans en campers langs kwam. Aan het eind van de middag kregen we nog bezoek van hoofdbestuurder Mariëlle Roeper Spruit. Haar spontane bezoek werd door de IPA Nijmegen maar ook door de andere deelnemers zeer op prijs gesteld. Zaterdag werd afgesloten met een complete BBQ en een een samen zijn in de partytenten, voor wie daar zin in had.

Zondag al weer tijd om afscheid te nemen. Dat viel niet mee want het was weer een schitterend dag waar zoals ik al schreef de temperatuur op liep naar ong. 26 graden. Iedereen kon zelf bepalen hoe de dag besteed zou worden en wanneer men wilde vertrekken. Een aantal deelnemers had het weekend met nog een dag verlengt en vertrokken maandag.

De organisatie kijkt terug op een mooi en geslaagd weekend. Daarom staat in 2017 het weekend voor de 2de keer gepland van vrijdag 22 september 2017 tot zondag 24 september 2017. We hopen weer op een mooie opkomst waar ook zeker kinderen en kleinkinderen welkom zijn.

Nieuwsgierig naar meer mooie foto's kijk dan snel op de IPA Nijmegen site.

Lezing Alain Remue

De Belgische politiecommissaris Alain Remue was twintig jaar geleden onderzoeksleider in de zaak Dutroux. Iedereen kan zich de zaak Dutroux nog herinneren, wie eigenlijk niet? Om precies half acht neemt de Belgische commissaris ons mee terug in de tijd.

Als de Belgische meisjes Julie en Melissa, acht en negen jaar oud, in juni 1995 verdwijnen, zit Alain achter zijn studieboeken. Hij doet die maand examen voor politieofficier. 'Ik herinner me dat er een onderzoek kwam, een Team Grootchalig Onderzoek (TGO). Honderden kilometers werden afgezocht door evenzoveel politiemensen. De zaak liet het land niet los, maar de meisjes werden niet gevonden en mijn collega's bleven met een wrang gevoel achter.' Drie maanden later verdwijnen An en Eefje in Oostende. Terugkomend van een voorstelling van Rasti Rastelli liften de meisjes naar de vakantiecamping waar ze echter nooit aankomen. 'De laatste beelden die we hadden waren van de meisjes op de trappen van het casino waar het optreden plaatsvond.'

Politiek

Alain is nog maar net als adjunct-officier aan de slag of hij krijgt de opdracht de Cel Vermiste Personen (CVP) op te richten. Een uitdaging met een hoge moeilijkheidsgraad. De Cel houdt zich voornamelijk bezig met de vermissing van de vier meisjes. Er komt een enorme druk op het team neer. 'Uiteraard door de familie, maar vooral ook druk

van de media en de politiek. "Schande, vier meisjes vermist," riep men. Dutroux was toen nog op geen enkel moment in het vizier.' Ook deze tweede zaak wordt na verloop van tijd afgebouwd. De dubbele verdwijning van Julie en Melissa, Anne en Eefje houdt de Belgen in zijn greep.

De expertise voor de opsporing van vermiste personen moet uit Engeland en de Verenigde Staten worden gehaald. Dat kost tijd, tijd die Remue niet heeft, want de roep van de politiek om resultaten is groot.

Zes slachtoffers

Een jaar later. Het is mei 1996, Remue heeft in Amerika net een FBI-opleiding van vier maanden achter de rug als de twaalfjarige Sabine Dardenne niet thuis komt van school. 'De frustratie was groot. Sabine was de dochter van een politiemann en dan ben je nog extra getriggerd. In augustus is het de 14-jarige Laetitia die verdwijnt. Hoe bitter ook: alle meisjes hadden op dat moment één groot gemeenschappelijk factor, ze werden niet teruggevonden. Elk open eindje dat er nog lag, liep dood. Om gek van te worden, in iets meer dan één jaar tijd zes meisjes verdwenen. Wat een chaos.'

Geen enkel lichtpuntje

Duizenden tips leiden niet tot maar één lichtpuntje. Spreek Alain Remue vooral niet over helderzienden, waarzeggers of andere paranormalen. 'Ze zorgen voor extra werklust en geven mensen valse hoop.' De processen van opbouwen en opsporen lopen door en over elkaar heen en dat maakt het hem extra lastig. Wel vindt hij dat de CVP een zodanige ondersteuning aan het opsporingsproces moet kunnen geven dat de onderzoekende collega's over alles en nog wat kunnen beschikken en dat lukt. De Cel is ondersteunend in alle opzichten en dat blijkt te werken. Duikers, helikopters, computers. Zelfs bouwkundigen worden ingezet bij het forensisch onderzoek.

Bodem lezen

Tijdens zijn vakantie komt er een lichtpuntje dat Alain uiteindelijk naar Marc Dutroux leidt. Soms vallen dingen zomaar samen. En daarmee op zijn plek. Een non, met een bijna fotografisch geheugen en een getuige bij de ontvoering van Anne en Eefje plus een collega met een groot dossierkennis uit eerdere onderzoeken brengen schot in de zaak. Alain onderbreekt zijn vakantie en vliegt terug naar België, op weg naar de oplossing van een zaak die wereldbekend zou worden. Sabine en Laetitia worden gered. Een haarbreedte van de dood verwijderd. De ondersteuning

de supermarkt, op de achterbank van een auto gezet, mét kinderslot en kreeg een begeleider toen ik moest plassen. Ik moest me verantwoorden voor datgene wat ik had gedaan. Grote koppen in de krant. Dat maakt een mens heel klein.

Over zijn medewerkers van de CVP: 'Het is geen werk, het is passie waar we mee bezig zijn. We waren en we zijn nog steeds een hecht team. Een groep vrienden onder elkaar. We zorgen voor elkaar, een diepe verbondenheid.' Nee, hij vindt niet iedereen levend terug. 'Verdwijningen zijn van alle tijden. Ze bestonden vroeger en zullen altijd blijven bestaan.'

Het grote verschil maakt de pers. In onze moderne maatschappij komt alles vlugger in de openbaarheid, elk fenomeen wordt door de media uitvergroot. Niet elk dossier loopt slecht af, al is de lijst met opmerkelijke verdwijningen pijnlijk lang.' Alain Remue, een bevlogen politiemans die zijn toehoorders urenlang wist te boeien. Kippenvelmomenten. 'Bij iedere vermissing, bij ieder intens verdriet, ontdek je dat je grens verder ligt. Als mens kun je veel aan.' De Cel Vermiste Personen is een onderdeel van de Belgische Federale politie. De dienst houdt zich bezig met de opsporing van en het onderzoek naar onrustwekkende vermissingen en alle vermissingen van minderjarigen. De Cel is opgericht en in werking getreden tijdens de zaak Dutroux.

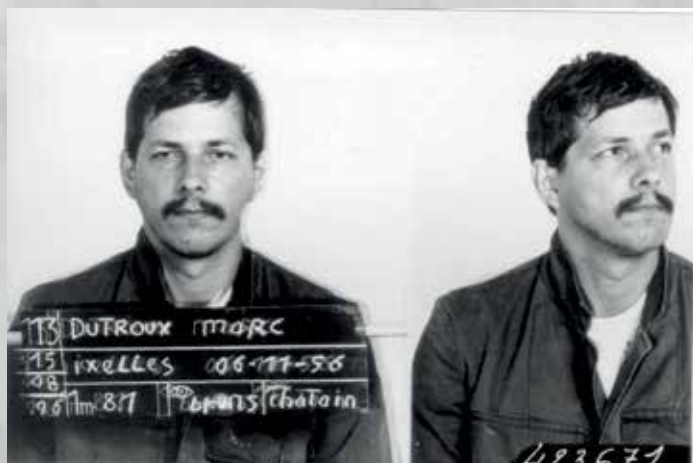
en expertise die de Cel verleende bij de opsporing van de vier meisjes leidden uiteindelijk tot de aanhouding van Marc Dutroux en zijn vrouw Michelle Martin. 'Naast de hulp van de FBI kregen we ondersteuning en expertise van het KLPD uit Nunspeet die assisteerde met lijkenhonden, geoloog kapitein Harry Jongen (de Neus) kwam met sonarapparatuur. Hij leerde ons hoe je de bodem kunt lezen. Ook de Britse politiemans John Bennet, die in 1994 de leiding had in het onderzoek in de zaak West - de man die tenminste tien vrouwen en meisjes vermoordde en bij zijn woning in Gloucester begraven - ging aan de slag met speciale radarapparatuur.'

Expertise

Zijn de gebeurtenissen in België ook ergens goed voor geweest? 'Jazeker, we hebben onze lessen geleerd en er is heel wat veranderd. Een daarvan was de meerwaarde van een interieurarchitect, een deskundige die veel expertise had op het gebied van (ge)bouwen en inrichting. Twee van de slachtoffers lagen begraven in beton en daaroverheen was een freesmachine geplaatst. Een deskundige ziet dat eerder dan wij. Tweede pluspunt was dat pedofilie eindelijk bespreekbaar werd in België en dat de CVP was opgericht met gespecialiseerde medewerkers. Op het moment dat er zich nu iets voordoet, kan een geoliede machine in gang schieten,' zegt hij in sappig Vlaams. Terugkijkend op die hectische jaren memoreert de sympathieke Belg: 'Wij waren er niet klaar voor, we hadden de technieken niet, de middelen ontbraken. Door Marc Dutroux staan we nu waar we staan.'

Bitter

Een bitter gevolg van de Dutroux zaak was de parlementaire enquête die erna volgde. De verdenkingen waren vernederend. Remue waarschuwt. 'Er moesten mensen sneuvelen. Vandaag ben je als politiemans een held, morgen rolt je kop. Zo ongeveer verliep het proces. Ik werd op een dag zomaar weggeplukt uit

Lezing Alain Remue
Donderdag 17 November 2016

Op donderdag 17 november 2016 om 19.30 uur organiseert IPA Nijmegen e.o in samenwerking met de Politie Academie in de congreszaal van de Politieacademie te Apeldoorn een lezing gehouden door "Alain Remue"

Belgische Federale Politie

Om de paar jaar organiseert de Belgische Federale Politie een fotowedstrijd voor amateurfotografen binnen de Belgische Politie. Wij laten jullie graag meegenieten van de beste inzendingen van 2016.

Mollen bij de politie

Door Jacques Smeets, gepensioneerd politieman

Het afgelopen jaar zijn binnen de Nationale Politie meerdere collega's ontmaskerd als mollen: medewerkers die informatie doorspeelden aan criminelen en in ruil daarvoor geld en/of andere materiële zaken kregen toegestoken. Bij het besluit om zich daarvoor te lenen kunnen financiële en relationele problemen een belangrijke rol spelen, maar ook jaloezie.

Een mol wordt meestal ontmaskerd gaandeweg een politieonderzoek naar een criminele organisatie. De verrassing is dan compleet als blijkt dat iemand uit de eigen gelederen cruciale informatie heeft doorgegeven waardoor criminelen lange tijd buiten schot konden blijven.

Nachtmerrie

Voor de politieleiding is zo'n ontdekking een nachtmerrie. Niet alleen is het pijnlijk om te moeten constateren dat iemand in staat is geweest de slagvaardigheid van de organisatie te ondermijnen. Daarnaast zorgt het geheid voor veel onrust op de werkvloer:

het besef dat er is samengewerkt – soms jarenlang – met iemand die onbetrouwbaar was en soms zelfs levens van collega's in gevaar heeft gebracht.

Teleurstelling

Binnen de eenheid Limburg zijn de rapen gaar nu daar binnen een jaar meerdere mollen zijn gevangen. De korpschef kon voor de camera's zijn teleurstelling nauwelijks verbergen, want integriteit heeft een hoge prioriteit binnen zijn korps. En dat hoort natuurlijk ook zo.

Een groot risico

Toch zijn er altijd mollen actief geweest. In de jaren zeventig was er in het korps waar ik werkte iemand die een geplande grootschalige politieactie tegen krakers had verraden. Wanneer dat niet op tijd was uitgekomen, zouden wij een groot risico hebben gelopen. Er hadden zelfs doden kunnen vallen. De collega was al lange tijd een soort contactpersoon tussen de politie en de krakersbeweging. Hij liet zich uiteindelijk overhalen om de kant van de actievoerders te kiezen. Een daad uit ideële overwegingen, zou je kunnen zeggen. De man werd op staande voet ontslagen.

Integriteit

Integriteit is een menselijke eigenschap die ervoor zorgt dat je psychisch bestand bent tegen verkeerde invloeden van buitenaf. Intrinsieke en extrinsieke motivaties zijn voor ieder mens verschillend en kunnen gaandeweg het leven wijzigen. Politieagenten zijn mensen en dat blijven ze, ook na een psychologische keuring en een uitgebreid veiligheidsonderzoek.

In elk mensenleven vinden veranderingen plaats, hoe dan ook. Niet iedereen is daartegen bestand en dus zullen er altijd wel collega's blijven die gedurende zijn carrière transformeren in een mol. Het is voor de korpsleiding zaak om ze vroegtijdig te ontdekken en uit te schakelen.

borden opgericht waar je de nodige souvenirs en een certificaat kunt kopen dat je de Poolcirkel gepasseerd hebt. Het grote bord waarop Poolcirkel staat was volgeplakt met stickers uit allerlei landen. Ik kon het derhalve niet laten om de mooie IPA Nijmegen sticker hier ook op te plakken. Ik hoop dus dat als iemand van de IPA hier langskomt hier een foto van maakt en deze op onze Facebook pagina plaatst. Waar je overigens rekening mee moet houden is dat als je de Poolcirkel passeert het dus 's nachts niet meer donker wordt in de zomer en je dus 24 uur licht hebt.

Terwijl je de E45 verder blijft volgen zie je het landschap veranderen en zie je onder meer dat er minder bossen zijn. Ook kom je her en der rendieren op en naast de weg tegen en als je later op de avond bent (of heel vroeg in de ochtend) heb je ook kans elanden tegen te komen. Wij hebben helaas geen elanden gezien, maar genoeg rendieren.

Uiteindelijk houdt de E45 op en passeer je een brug bij Kaaresuvanto waar je Finland binnen rijdt. Hier zit meteen een grote souvenirwinkel met een truckerscafe ernaast. Hier hebbe wij ons gewaagd aan een rendiersteak en rendierburger. Erg lekker en een aanrader!

Wij hebben maar 1 nacht in Finland doorgebracht in het plaatsje Muonio wat Fins Lapland is. Een mooie camping aan een rivier pal aan de Zweedse grens. Op deze camping had men ook de mogelijkheid om een huskyfarm te bezoeken wat wij de volgende dag gedaan hebben. Hier houdt men meer dan 400 huskies die in de wintermaanden ingezet worden voor sledetochten. Het bizarre is dat alle verzorgers de huskies bij naam kennen!

Vanuit Muonio ging onze tocht naar Noorwegen. Je rijdt een stuk door Finland en je ziet dat het een vrij vlak land is en al een beetje als een steppe eruit ziet. Uiteindelijk zijn wij Noorwegen binnengereden en daar verandert het land weer en zie je hogere bergen.

Via Skoganvarre zijn wij eerst naar Hammerfest gereden, omdat deze plaats toch wel bekend is. Helaas viel dit erg tegen en zijn we meteen naar het noorden gegaan om onze camping in Honningsvåg op te zoeken. Hierbij passeer je de

Noordkaaptunnel die 6,9 kilometer lang is.

Vanuit Honningsvåg is het ongeveer 20 kilometer rijden naar de Noordkaap zelf waar je wel rond de 60 euro moet betalen om er met de auto op te komen. Dit ticket is echter wel 24 uur geldig en geeft je onder meer toegang tot het bezoekerscentrum.

Wij hebben gelijk de eerste avond de middernachtzon gezien wat 1 van de laatste mogelijkheden dat jaar was. Dit was werkelijk prachtig om te zien en zeker een must als je daarheen gaat. Ook op de Noordkaap heb ik op het bordje de IPA Nijmegen sticker weer achtergelaten zoals velen dat voor mij ook gedaan hadden.

Na ons Noordkaap avontuur was het tijd om de reis naar het zuiden weer in te zetten. Via plaatsen als Alta (waar het Tirpitz museum zeker een bezoek waard is) en Tromsø

waar je een bezoek kunt brengen aan de Mack bierbrouwerij, de meest noordelijk gelegen bierbrouwerij ter wereld, zijn we vlakbij Narvik naar de Vesteralen eilanden gegaan. Onderweg naar Narvik kom je nog veel monumenten tegen van de harde strijd die de Geallieerden in 1940 met de Noorse troepen tegen de Duitse bezetters hebben gevochten.

Ook zijn de vele fjorden van de Noordkaap tot diep in het zuiden erg mooi.

De Vesteralen is een groep eilanden die nog voor de bekendere Lofoten eilanden liggen. Hier hebben wij onder meer een

borden opgericht waar je de nodige souvenirs en een certificaat kunt kopen dat je de Poolcirkel gepasseerd hebt. Het grote bord waarop Poolcirkel staat was volgeplakt met stickers uit allerlei landen. Ik kon het derhalve niet laten om de mooie IPA Nijmegen sticker hier ook op te plakken. Ik hoop dus dat als iemand van de IPA hier langskomt hier een foto van maakt en deze op onze Facebook pagina plaatst. Waar je overigens rekening mee moet houden is dat als je de Poolcirkel passeert het dus 's nachts niet meer donker wordt in de zomer en je dus 24 uur licht hebt.

Terwijl je de E45 verder blijft volgen zie je het landschap veranderen en zie je onder meer dat er minder bossen zijn. Ook kom je her en der rendieren op en naast de weg tegen en als je later op de avond bent (of heel vroeg in de ochtend) heb je ook kans elanden tegen te komen. Wij hebben helaas geen elanden gezien, maar genoeg rendieren.

Uiteindelijk houdt de E45 op en passeer je een brug bij Kaaresuvanto waar je Finland binnen rijdt. Hier zit meteen een grote souvenirwinkel met een truckerscafe ernaast. Hier hebbe wij ons gewaagd aan een rendiersteak en rendierburger. Erg lekker en een aanrader!

Wij hebben maar 1 nacht in Finland doorgebracht in het plaatsje Muonio wat Fins Lapland is. Een mooie camping aan een rivier pal aan de Zweedse grens. Op deze camping had men ook de mogelijkheid om een huskyfarm te bezoeken wat wij de volgende dag gedaan hebben. Hier houdt men meer dan 400 huskies die in de wintermaanden ingezet worden voor sledetochten. Het bizarre is dat alle verzorgers de huskies bij naam kennen!

Vanuit Muonio ging onze tocht naar Noorwegen. Je rijdt een stuk door Finland en je ziet dat het een vrij vlak land is en al een beetje als een steppe eruit ziet. Uiteindelijk zijn wij Noorwegen binnengereden en daar verandert het land weer en zie je hogere bergen.

Via Skoganvarre zijn wij eerst naar Hammerfest gereden, omdat deze plaats toch wel bekend is. Helaas viel dit erg tegen en zijn we meteen naar het noorden gegaan om onze camping in Honningsvåg op te zoeken. Hierbij passeer je de

Noordkaaptunnel die 6,9 kilometer lang is.

Vanuit Honningsvåg is het ongeveer 20 kilometer rijden naar de Noordkaap zelf waar je wel rond de 60 euro moet betalen om er met de auto op te komen. Dit ticket is echter wel 24 uur geldig en geeft je onder meer toegang tot het bezoekerscentrum.

Wij hebben gelijk de eerste avond de middernachtzon gezien wat 1 van de laatste mogelijkheden dat jaar was. Dit was werkelijk prachtig om te zien en zeker een must als je daarheen gaat. Ook op de Noordkaap heb ik op het bordje de IPA Nijmegen sticker weer achtergelaten zoals velen dat voor mij ook gedaan hadden.

Na ons Noordkaap avontuur was het tijd om de reis naar het zuiden weer in te zetten. Via plaatsen als Alta (waar het Tirpitz museum zeker een bezoek waard is) en Tromsø

waar je een bezoek kunt brengen aan de Mack bierbrouwerij, de meest noordelijk gelegen bierbrouwerij ter wereld, zijn we vlakbij Narvik naar de Vesteralen eilanden gegaan. Onderweg naar Narvik kom je nog veel monumenten tegen van de harde strijd die de Geallieerden in 1940 met de Noorse troepen tegen de Duitse bezetters hebben gevochten.

Ook zijn de vele fjorden van de Noordkaap tot diep in het zuiden erg mooi.

De Vesteralen is een groep eilanden die nog voor de bekendere Lofoten eilanden liggen. Hier hebben wij onder meer een

walvistour gedaan vanuit Andenes. Wij hadden het geluk meteen een groep van 15 orka's en een potvis te zien. Men garandeert hier dat je hoe dan ook een walvis krijgt te zien. Erg indrukwekkend, al is de boot niet echt iets voor mensen met zeeziekte...

Onze weg ging vervolgens verder zuidwaarts langs Fauske en onderweg zijn we voor de tweede keer de Poolcirkel gepasseerd. Dit keer echter in Noorwegen.

Hier heeft men een souvenirwinkel met de nodige Poolcirkel hebbedingetjes en is het de moeite waard om even te stoppen. Wederom moest de IPA sticker hier weer opgehangen worden. Onze reis ging via Namsos naar Oppdal en van hieruit naar Leira nabij Fagernes. Onderweg hebben wij de autoroute 51 genomen die je dwars door een Nationaal park leidt en wat echt prachtig is. Uiteindelijk kom je dan in Fagernes uit.

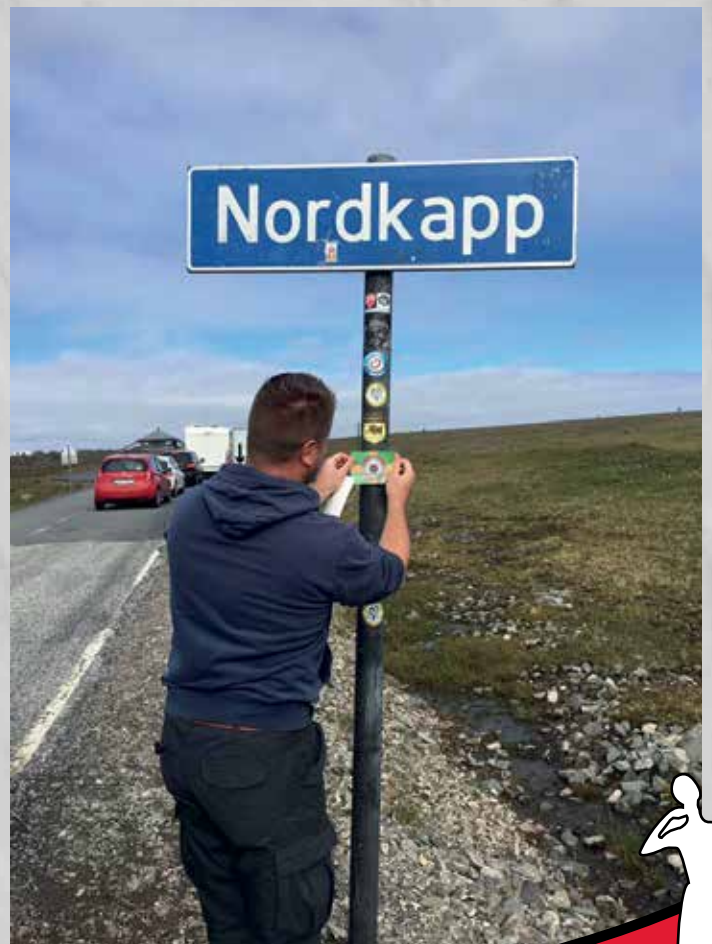
In Fagernes ben ik samen met mijn zoontje Fynn bij het plaatselijke politiebureau binnengelopen. Hier werden wij hartelijk ontvangen door de plaatselijke chef die ons een rondleiding gaf door het bureau. We werden meteen de wapenkuis mee ingenomen en hier kreeg ik meteen hun Heckler en Koch dienstwapen in de handen gedrukt. Tevens is elke politieagent daar uitgerust met een MP5. Dit heeft onder meer te maken met de aanslag van Breivik. In het bureau in Fagernes had men maar 4 cellen, eigenlijk meer ophoudkamers. Het wagenpark staat meestal in een garage onder het bureau waar ze voor de winter warm staan. Men gebruikt hier een Volkswagen Passat en Mercedes Benz Vito als dienstauto. De gemiddelde aanrijdtijd in Fagernes kan ongeveer 1 uur zijn... Na enkele emblemen en IPA stickers achtergelaten te hebben kreeg ik een regenjas van de Noorse politie en mijn kinderen enkele knuffels en andere kinderhebbedingetjes. Een zeer warm welkom en iedere collega die ik daar gesproken heb wist de Nijmeegse Vierdaagse te benoemen.

Aan het einde van onze rondreis zijn we geëindigd in Oslo. Een erg mooie en moderne stad. De haven waar wij weer de boot op moesten is nabij het centrum dus ideaal om nog even de stad in te gaan. Let wel op, de parkeerprijzen zijn erg hoog (wij betaalden 36 euro voor 4 uur).

Nadat wij in Frederikshavn, Denemarken aangekomen zijn hebben we nog twee dagen doorgebracht in Legoland en hebben daarna de weg naar huis ingezet. Bij thuiskomst stond onze kilometerteller op 7869 kilometer...

Jimmy Hilgen
Politie Nijmegen-Zuid

The Royal Swaziland Police.

Swaziland – Het Land,

Tekst: Martin van der Putten Foto's: Internet

Het koninkrijk Swaziland (Kingdom of Swaziland) is gelegen in het Zuidelijk Afrika en is ongeveer 17.360 km² groot. Swaziland wordt omgeven door Zuid-Afrika en Mozambique. Het land bestaat hoofdzakelijk uit bergen en heuvels. 95% van de bevolking behoort tot de stam van Swazi. 2% van de bevolking is blank en de rest van de bevolking behoort tot de stam Zoeloe. De hoofdstad van Swaziland is Mbabane en de tweede grootste stad is Manzini. De officiële taal in Swaziland is Engels maar de omgangstaal is siSwati.

Swaziland is een monarchie waar de koning alle macht in handen heeft. Hij regeert zonder grondwet en benoemt de leden van het kabinet. Traditionele stamhoofden hebben in het land ook nog veel te zeggen. Het recht in Swaziland is een mengeling van het Romeins-Hollands recht en het traditionele Swazirecht. In 1973 trok de koning de Grondwet in en verbood alle politieke partijen. In het land zijn ze bezig met het schrijven van een nieuwe Grondwet, maar deze is nog niet aan het volk gepresenteerd.

In het begin van de 19de eeuw werden de Swazi door vijandige

Zoelostammen verdreven uit de kust en vestigde zij zich noordwaarts in het huidige Swaziland. Het Swazirijk werd geleidelijk uitgebreid door het onderwerpen van naburige stammen. In 1903 kwam Swaziland onder de Britse gouverneur van Transvaal en in 1906 onder een Brits hoge commissaris.

In 1968 kreeg Swaziland de volledige onafhankelijkheid. In 1921 werd stamhoofd Sobhuza II gekroond tot koning van Swaziland. Na de volledige onafhankelijkheid van Swaziland bleef de koning aan de macht en regeerde tot zijn overlijden in 1982. In 1986 kwam zijn zoon Koning Mswati III aan de macht. De koning was toen 18 jaar. Koning Sobhuza II heeft het land bestuurd van 1921 tot 1982 en was hiermee de langst regerende monarch ter wereld.

De Koning heeft veel te vertellen in Swaziland. De Koning benoemt alle leden van het parlement en het kabinet. Ook benoemt de Koning de rechters, zowel van het Hooggerecht als van het Kartongerecht. Ook is de Koning hoofd van de Politie in het land.

De Politie,

De Koning is hoofd van de Royal Swaziland Police (RSP) en heeft de rang van Commissioner in Chief. Direct onder de Koning komt de Commissioner of Police. Commissioner Edgar E.Hillary geeft daadwerkelijk leiding aan het 3000 mannen en vrouwen grote politiekorps.

Het hoofdbureau van politie is gelegen in de hoofdstad Mbabane. In dit bureau zijn de centrale diensten gevestigd. Bv. recherche, technische recherche, de CID en de verkeerspolitie. Ook is in dit gebouw de meldkamer 112 gevestigd. Hier komen alle telefoongesprekken voor de politie binnen en worden de bellers doorverbonden naar de plaatselijke bureau's of posten. De surveillancedienst / verkeerspolitie wordt ook vanaf deze kamer aangestuurd. De aanrij tijd van de politie mag niet hoger zijn dan 15 minuten in de stedelijke gebieden en 45 minuten op het

platteland bij een prio A melding. Bij een prio B melding mag de aanrij tijd niet hoger zijn dan 30 minuten in de stedelijk gebieden maximaal een uur in het landelijk gebied.

De gradaties voor een prio A melding zijn;

- a, bij levensgevaar
- b, bij gewonden
- c, bij schade aan eigendom of als deze schade kan worden verwacht.
- d. als de misdaad nog bezig is.
- e, als er nog een dader is of als deze nog kan worden aangehouden
- f, als getuigen of sporen weg kunnen raken als de politie niet gelijk ter plaatse komt.
- g. als het nodig is om verdere misdaden of calamiteiten te voorkomen.
- h. als het slachtoffer in nood is of kan komen
- i, wanneer het personeel van de meldkamer denkt dat het een prio A melding is.

Prio B meldingen zijn alle andere meldingen.

Het land is verder verdeeld in vier regionale hoofdkwartieren. Hhohho, Manzini, Lubombo en Shiselweni. Deze regionale hoofdkwartieren zijn weer verdeeld in 23 Politie bureau's (Police Station), 20 Politie posten (Police Post) en 15 Politie grens posten (Police Border post).

Het hoofdbureau, de regionale bureau's als ook de politiepoltie posten zijn 24 uur bereikbaar voor het publiek. De overige posten zijn op bepaalde tijden open. Meestal is dit de gebruikelijke kantoor tijd van 08.00 uur tot 17.00 uur.

In Kwaluseni is de politie (hoge) school gelegen. Hier worden alle politiemannen en politievrouwen opgeleid. Op dit moment is de school over vol en volgen ongeveer 1200 personen de opleiding. De 15 Politie grens Posten zijn verdeeld langs de ongeveer 535 km lange grens. Ongeveer 105 km is de grens lang met Mozambique en met Zuid-Afrika ongeveer 430 km. Een Politiepost is gelegen op het vliegveld en een ander post is gelegen aan het treinstation in Mpaka.

In 2000, het millennium jaar, presenteerde de commissaris E.E. Hillary een 5 jaren plan voor verbetering van de politie. De commissaris wil naar een professionelere politie organisatie toe. Iedere werknemer kreeg een boekwerkje waar in zijn plan werd omschreven. In het boekje "Building a better future" is te lezen dat er beter moet worden omgegaan met de meldingen van het publiek. Ook staan er richtlijnen in hoe dit publiek te woord te staan. Brieven, gericht aan de politie, moeten binnen 5 werkdagen worden beantwoord. Is er eerst gericht onderzoek nodig dan binnen 15 werkdagen beantwoorden Verder heeft hij enkele plannen ontwikkeld hoe de criminaliteit in het land aan te pakken. Hillary heeft ook ideeën hoe het aantal verkeersongevallen aan te pakken. Om dit in de toekomst allemaal te realiseren, en wel binnen die 5 jaar, gaan alle politiemensen cursussen volgen.

Als afsluiting van dit artikel wil ik jullie een uitspraak van commissaris Edgar Hillery niet onthouden. Deze is als volgt:

"To be a police service that has the capacity and professional skills to target its resources at reducing crime and the fear of crime, whilst continuing to maintain peace and tranquility throughout the kingdom and protect its citizens and lawful visitors and to positively contribute towards the social and economic development of the Swazi people".

De politie-Porsche: van werkpaard tot museumstuk

GESCHREVEN DOOR Martijn Bink Verslaggever

Roomwitte glimmende open sportwagens, bestuurd door stoere kerels in lange witte jassen. Er zijn maar weinig politieonderdelen die zo tot de verbeelding spreken als de voormalige Porsche-groep van de Rijkspolitie. Van 1962 tot 1996 had de politie meer dan 500 van die sportwagens in 13 uitvoeringen. Die modellen worden nu voor het eerst samen geëxposeerd in het Louwman Museum in Den Haag.

De geschiedenis van de Porsche-groep gaat terug naar het begin van de jaren 60. Er vallen dan jaarlijks 1600 doden op de Nederlandse wegen. In 1970 zijn dat er maar liefst 3500.

De snelwegen hebben nog geen vangrail. Er bestaat ook nog geen maximumsnelheid. En de rijopleiding is zeer beperkt. Pas vanaf 1964 rijden CBR-kandidaten ook buiten de bebouwde kom. Regelmatig gebeuren er vreselijke ongelukken omdat een automobilist besluit om te keren op de snelweg. De snelwegen moeten dus veiliger. En de automobilist moet worden opgevoed. In Duitsland gebruiken ze daar sinds 1959 Porsches voor. Door zo'n 20 kilometer sneller te rijden dan het overige verkeer ontdekken de agenten op de autobahn veel meer verkeersovertredingen. Dat willen ze in Nederland ook, en dus wordt in 1962 bij wijze van proef één Porsche 356 B Cabriolet besteld. De kosten: 17.609,52 gulden. In eerste instantie zonder medeweten van het ministerie van Justitie.

Het blijkt een succes. In 1962 bestelt de Sectie Bijzondere Verkeerstaken (later omgedoopt tot Surveillance Auto Snelwegen) 12 extra cabrio's. Daarmee is de Porsche-groep een feit.

Witte muizen

De eenheid krijgt van begin af aan het imago van een onaantastbare elite-eenheid. Smetteloos gekleed en licht intimiderend. De kleding wordt gekenmerkt door een pothelm, een lange witte jas, rijlaarzen, een Ray Ban-zonnebril en witte rijhandschoenen. De bijnaam 'witte muizen' is door het publiek dan ook snel verzonnen.

De agenten moeten niet alleen rijervaring en een goede fysieke gesteldheid hebben, ze moeten ook over een groot verantwoordelijkheidsgevoel beschikken. Ze zijn minimaal 25 jaar, getrouwd en hebben bij voorkeur kinderen.

Er is ook kritiek in die eerste jaren: veel commentatoren vinden het zonde van het geld. Moet dat nou, sportwagens bij de politie? Maar met het argument dat het helpt om de verkeersveiligheid te vergroten, verstomt de kritiek op de Porsches in de loop van de tijd.

Rijden met open dak is verplicht. Pas onder de 2 graden en bij hevige regen mag het dak dicht. Agenten zien zo meer, is de gedachte. Er is letterlijk geen barrière tussen de politieman en de overige weggebruikers. Van de dienders wordt verwacht dat ze zich menselijk, correct en zakelijk opstellen. Opvoeden is belangrijker dan bekeuren. Om het wat persoonlijker te maken, krijgen de agenten visitekaartjes en een naamplaatje op hun uniform.

Eén van de belangrijkste taken van de eenheid is 'filebeveiliging'. Er waren nog geen matrixborden en regelmatig rijdt er een auto met hoge snelheid achterop een file. Daarom gaan de agenten een paar honderd meter voor de staart van file rechtop in hun Porsche staan. Met een fakkel (en later een lamp) waarschuwen ze het achteropkomend verkeer.

Porsche 911

Als de Porsche 356 uit productie wordt genomen, stapt de dienst over op de Porsche 911. Het zijn in eerste instantie 2.0 liter Targa's. Daarna volgen talloze andere uitvoeringen van de 911. Op het hoogtepunt heeft de politie er zeventig. En kost de eerste Porsche in 1960 nog 17.600 gulden, voor de laatste 964 Carrera 2 wordt in de jaren 90 230.000 gulden betaald. Dat is ruim een ton in euro's.

De hoge aanschaf- en onderhoudskosten betekenen uiteindelijk ook het einde van de Porsche-groep. Het ministerie van Financiën vindt de Porsches veel te duur. Vervanging door goedkopere auto's levert jaarlijks miljoenen op.

Vrij geruisloos verdwijnen de Porsches in 1996 van het toneel. Ze worden ingeruild voor de Mercedes-Benz 190E. Maar die zouden nooit de status krijgen die de Porsches hadden.

Veel feiten en weetjes uit dit artikel zijn afkomstig uit het boek: Baas van de Snelweg

Agenda

Zondag 6
november 2016

Tweede inloopdag

De 2de IPA inloop zal plaats vinden op zondagmiddag 6 november 2016, van 12.00-16.00 uur. Daar zullen dan ook de jubilarissen van onze IPA in het zonnetje worden gezet.

Donderdag 17
november 2016

Lezing van Alain Remue

Op 17 november organiseert IPA Nijmegen e.o. in samenwerking met de Politie Academie Apeldoorn de lezing van Alain Remue

Zondag
8 januari 2017

Nieuwjaarsreceptie

Nieuwjaarsreceptie van ons district. U bent van harte welkom om onder het genot van een hapje en een drankje elkaar het beste te wensen en bij te praten.

Opgave

Opgave voor de diverse activiteiten dient ruim vooraf plaats te vinden bij Dick of Adrie. Zie hiervoor de colofon voorin deze Attentie.

